

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
145/17. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2017. december 20.

A C-102/16. sz. ügyben hozott ítélet
Vaditrans BVBA kontra Belgische Staat

A közúti közlekedés ágazatában a járművezetők a nekik járó rendszeres heti pihenőidőt nem tölthetik járműükben

Ezzel szemben a csökkentett heti pihenőidő bizonyos feltételek mellett eltölthető a járműben

2014 augusztusában a Vaditrans, Belgiumban székhellyel rendelkező vállalkozás, egy királyi rendelet megsemmisítésére irányuló keresetet nyújtott be a Raad van Statehoz (államtanács, Belgium), amely rendelet értelmében 1800 euró pénzbüntetés szabható ki azon tehergépkocsi-vezetők tekintetében, akik a kötelező rendszeres heti pihenőidőt a járműükben töltik el. A Vaditrans szerint a szóban forgó királyi rendelet nem egyeztethető össze a büntetések törvényességének elvével, tekintettel arra, hogy e rendelkezés tiltja és szankcionálja a rendszeres heti pihenőidőnek a járműben történő eltöltését, jóllehet egy vonatkozó uniós rendelet¹ nem ír elő ilyen tilalmat. A belga állam ezzel szemben azt állítja, hogy a szóban forgó rendeletről egyértelműen az következik, hogy a járművezető nem töltheti rendszeres heti pihenőidejét a járművében, és a belga szabályozás által e vonatkozásban előírt pénzbüntetés csak az e rendeletben foglalt tilalmat hajtja végre.

A szóban forgó, a közúti közlekedés területén a szociális szabályozást harmonizáló uniós rendelet arra kötelezi a járművezetőket, hogy egy legalább tizenegy órás rendszeres napi pihenőidőt tartsanak (amely bizonyos feltételek mellett kilenc órára csökkenthető), valamint egy legalább negyvenöt órás rendszeres heti pihenőidőt (amely bizonyos feltételek mellett huszonnégy órára csökkenthető). A rendelet azt is előírja, hogy ha a járművezető ez utóbbiakat választja, a csökkentett napi pihenőidőket és a csökkentett heti pihenőidőket a telephelytől távol a járműben is eltöltheti azzal a feltétellel, amennyiben a jármű megfelelő háló- vagy fekvőhellyel rendelkezik minden járművezető számára, és a jármű álló helyzetben van.²

A Raad van State a rendelet követelményeinek tisztázását kéri a Bíróságtól. Konkrétan azt kérdezi, hogy úgy kell-e tekinteni, hogy a rendelet hallgatólagosan megtiltja a rendszeres heti pihenőidő járműben történő eltöltését. Igenlő válasz esetén a Raad van State azt a kérdést teszi fel, hogy a rendelet sérti-e a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvét azzal, hogy e tilalmat nem írja elő egyértelműen és kifejezetten.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is megállapítja, hogy minden alkalommal, amikor a rendelet együttesen említi a „rendszeres heti pihenőidő” és a „csökkentett heti pihenőidő” fogalmát, a „heti pihenőidő” általános kifejezést használja. Márpedig a pihenőidőknek a járműben való eltöltésének lehetőségét illetően a rendelet a „napi pihenőidő” általános kifejezést – amely magában foglalja a rendszeres és a csökkentett napi pihenőidőket -, illetve a „csökkentett heti pihenőidő” sajátos kifejezést használja. **A Bíróság szerint, mivel az uniós jogalkotó nem a „heti pihenőidő” általános kifejezést használta, hogy az magában foglalja a kétfajta heti pihenőidőt, ebből nyilvánvalóan az következik, hogy az volt a szándéka, hogy lehetővé tegye a járművezető számára, hogy csökkentett heti pihenőidejét a járműben töltsse, és ezzel szemben megtiltsa számára, hogy ugyanezt tegye a rendszeres heti pihenőidő tekintetében.**

¹ A közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 102., 1. o.).

² Az 561/2006 rendelet 8. cikkének (8) bekezdéséről van szó.

Ezt követően a Bíróság megállapítja, hogy a **rendelet alapvető célja a közúti közlekedési ágazat személyzete munkafeltételeinek, illetve az általános közúti biztonság javítása**. A jogalkotó ily módon arra törekedett, hogy a járművezetőknek lehetőségük legyen arra, hogy szokásos heti pihenőidejüket olyan helyen töltsék, amely alkalmas és megfelelő szálláskörülményeket biztosít. Márpedig egy kamion vezetőfülkéje nem tűnik olyan pihenőhelynek, amely alkalmas lenne a napi pihenőidőnél és a csökkentett heti pihenőidőnél hosszabb pihenőidők eltöltésére. A Bíróság tehát megállapítja, hogy ha úgy ítélné meg, hogy a rendszeres heti pihenőidők a járműben tölthetők, ebből az következne, hogy a járművezető összes pihenőidejét a vezetőfülkében tölthetné, **ami nyilvánvalóan ellentétes lenne a rendelet által követett, a járművezetők munkakörülményeinek javítására irányuló célkitűzéssel**.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy a rendelet elfogadásához vezető eljárás során a Bizottság azt javasolta, hogy a járművezetőknek lehetőségük legyen arra, hogy pihenőidejük összességét (tehát a csökkentett és szokásos napi pihenőidőt, valamint a csökkentett és szokásos heti pihenőidőt) a járműben tölthessék. Mindazonáltal e javaslat később olyan értelemben került módosításra, hogy csak a csökkentett heti pihenőidő legyen a telephelytől távol eltölthető a járműben a szokásos heti pihenőidő kizárásával, a járművezetők jóléte és higiéniai feltételei védelmének céljából. **E módosítás a Bíróság szerint egyértelműen a jogalkotó azon szándékát tükrözi, hogy kizárja annak lehetőségét, hogy a szokásos heti pihenőidő a járműben kerüljön eltöltésre.**

A Bíróság azt a következtetést vonja le, hogy a közúti közlekedés területén a szociális szabályozást harmonizáló uniós rendelet nyilvánvalóan tiltja, hogy a járművezetők szokásos heti pihenőidejüket a járműben töltsék.

A Raad van State második kérdését illetően a Bíróság arra emlékeztet, hogy a büntetések törvényességének elve megköveteli, hogy az uniós szabályozás egyértelműen határozza meg a jogsértéseket és az azokat megtorló büntetéseket. Márpedig, mivel a szokásos heti pihenőidőnek a járműben való eltöltésére vonatkozó tilalmát nyilvánvalóan tartalmazza a rendelet, és előírja, hogy a tagállamok kötelesek szankcionálni a jogsértéseket³, nem sérült a büntetések törvényességének elve. Ily módon a tagállamok feladata annak meghatározása, hogy mely szankciók alkalmasak a rendelet hatályának és hatékony érvényesülésének biztosítására, különösen ügyelve arra, hogy e szankciókat olyan anyagi jogi és eljárási jogi előírások alapján szabják ki, amelyek hasonlóak a nemzeti jog hasonló jellegű és hasonló jelentőségű megsértésére alkalmazandó előírásokhoz.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ Az 561/2006 rendelet 19. cikkéről van szó.